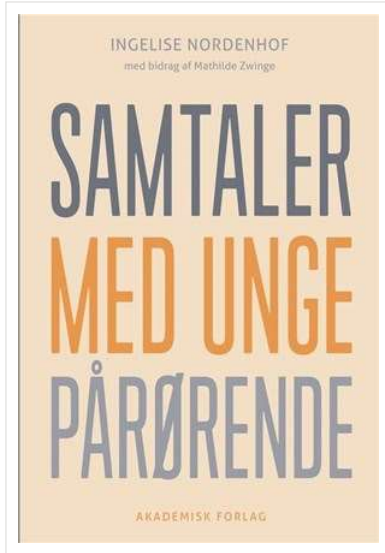

Små skuldre, der skal bære alt for meget

Af: Heidi Friborg Christophersen

Ny bog fortæller om det fællesmenneskelige i de udfordringer, børn har, når far eller mor rammes alvorligt af livet. Den har jeg sukket efter.

Vi, der arbejder fagprofessionelt med børn og unge, ved, at det er i barndommen, at grundlaget for senere fællesskab og identitet bliver lagt. Men livet byder nogle gange på nogle udfordringer, hvor de, som skulle give barnet det tilhørsforhold og den tryghed, som en optimal opvækst fordrer, ikke har den mulighed. Så træder barnet ind og bliver den ansvarlige "voksne" for familiens trivsel og sammenhængskraft.

I "Samtaler med unge pårørende" får vi et indblik i, hvad det vil sige at miste en forælder, at have en mor eller far med alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, misbrug og andre udfordringer – en forælder, der sidder i fængsel eller er i krig.

Der er tidligere udgivet monografier, hvor hvert af de opremsede emner er blevet behandlet, men det nye er, at der her bliver set på de mellem menneskelige fællestræk, som børnene oplever. Det er en bog, der også handler om, hvordan man som lærer kan give den professionelle støtte til et barn, så det bliver i stand til at mestre livet.

Det interessante er dog, at mange skolepsykologer – uden at vide det – gør situationerne værre, netop fordi de ikke lytter godt nok til, hvad børnene fortæller, og slet ikke ser de resurser og de erfaringer, som børnene har. Svend Brinkmann citeres for, at børn bliver sygeliggjort for noget, der i virkeligheden er et livsvilkår, og at vi skal blive bedre til at se på børnenes resurser i stedet for manglerne. Omvendt er der også eksempler på, at de fagprofessionelle glemmer at se børnene og ikke spørger ind til, hvordan de har det.

I virkeligheden er det så såre simpelt. Vi skal som professionelle vise, at vi er der for børnene, at vi er den rolige og trygge klippe, de kan komme til. At vi er dem, der giver et knus, et smil og en lille snak om hverdagslivet, sådan som det er på godt og ondt. Og at vi lytter til, hvad børnene selv efterspørger

af praktisk hjælp.

Bogens to hoveddele supplerer hinanden på fornemste vis. Den første del er børnenes fortællinger, og den anden del er fortællinger om, hvordan vi kan gå ind og tale professionelt med børn, unge og forældre. Altså først et syn indefra og dernæst et syn udefra, så vi lærer at hjælpe uden at begå overgreb eller svigte.

Det er i det hele taget den slags bøger, vi altid sukker efter, når vi står i en situation, hvor vi skal tale ordentligt med de børn, som vi er blevet sat til at skulle være noget for. En bog, jeg vil anbefale som et råb om, at vi skal huske vores *menneskelighed*, være til stede, give tid, ro og rum. Og spar mig for alle de psykologiserende, selvkredsende samtaler. Gå ud i verden og vær der for dem, der har brug for det. Så de mindste skuldre ikke skal bære alt for store byrder.

Fakta

Titel

Samtaler med unge pårørende

Forfatter

Ingelise Nordenhof

Pris

350

Sider

276

Forlag

Akademisk Forlag